

MBS111

ARIEL HUNGARY - BIBLIATANÍTÁSOK

AZ ÜDVÖSSÉG FELTÉTELE

Dr. Arnold Fruchtenbaum

BIBLIATANITASOK@GMAIL.COM

Tartalomjegyzék

I. AZ ÜDVÖSSÉG MEGFELELŐ FELTÉTELE

- A. Hit
- B. Bibliai bizonyíték
- C. A Messiás, mint helyettesítő
- D. A görög szavak
 - 1. Pistis
 - 2. Pisteuo
 - 3. Peitho
- E. A szó használata
- F. Következtetés

II. HAMIS ADALÉKOK AZ ÜDVÖSSÉGHEZ

- A. Bűnbánat
 - 1. A szó téves használata
 - 2. A szó újszövetségi használata
- B. A Messiás megvallása
 - 1. A tanítás alapja
 - 2. Mi a probléma ezzel a tanítással?
- C. A bűnök megvallása
 - 1. A tanítás alapja
 - 2. Mi a probléma ezzel a tanítással?
- D. Esedezni kell Istenhez az üdvösségért
 - 1. A tanítás alapja
 - 2. Mi a probléma ezzel a tanítással?
- E. Alávetettség a Messiás uralmának
 - 1. A tanítás alapja
 - 2. Mi a probléma ezzel a tanítással?
- F. Kereszttség
 - 1. Márk 16:15-16
 - 2. Apostolok Cselekedetei 2:38
 - 3. Apostolok Cselekedetei 22:16

Valakik pedig befogadák őt, hatalmat ada azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, a kik az ő nevében hisznek. János 1:12

Ez a tanulmány arra a kérdésre ad választ, hogy „Mit is kell pontosan tennie az embernek ahhoz, hogy üdvözüljön?”. A témát két fő kategóriára osztva vitatjuk meg. Először is, az üdvösség feltételét pozitív értelemben tárgyaljuk. Másodszor pedig azokat a hamis nézeteket vizsgáljuk meg, amelyeket az üdvösséghez csatoltak a különböző csoportok az egyház történelme során.

I. AZ ÜDVÖSSÉG MEGFELELŐ FELTÉTELE

„A Biblia szerint mit kell tennie annak az embernek, aki üdvözülni akar?” Az üdvösség pozitív feltételére vonatkozóan öt pontot említünk.

A. Hit

Az első pont az, hogy az Írás szerint az üdvösség kizárólag a Jesuába a Messiásba vetett hitre alapul. Az üdvösség kegyelemből, hit által történik, és ez az üdvösség egyetlen feltétele. Ebből kiindulva foglalkozhatunk a kérdéssel.

B. Bibliai bizonyíték

A második figyelemreméltó dolog az, hogy a több mint kétszáz esetben, amikor az üdvösség feltételéről olvasunk, kizárólag a hitet említi egyetlen feltételként. Erre fontos emlékeznünk. Több mint kétszáz hely van az Újszövetségben, ahol az üdvösség feltételéről szól az Írás, s minden egyes esetben a hit az egyetlen és kizárólagos feltétel. Amennyiben ez igaz, ám vannak „problémás írásrészek”, a kétszáz egyértelmű részt nem néhány apróbb, problémás résszel kell értelmezni. A néhány problémás részt kell megpróbálni a kétszáz egyértelmű rész fényében értelmezni. A problémás részeket a második kategóriában, a „Hamis kiegészítések az üdvösséghez” cím alatt tárgyaljuk.

Az egyik egyértelmű rész János 1:12: *Valakik pedig befogadák őt, hatalmat ada azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, a kik az ő nevében hisznek.* Ez a vers azt állítja, hogy azok lettek *Isten fiai*, akik *befogadták őt*. „Mit jelent befogadni a Messiást?” A vers második része elmagyarázza, hogy a Messiást befogadni azt jelenti, hogy *hisznek az ő nevében*, hiszik, hogy valóban ő a zsidó Messiás. Az ember üdvösséget kap egyszerűen azért, mert hisz. Így válhat valaki Isten gyermekévé, és a hit az egyetlen, itt említett feltétel.

Egy másik példa az Apostolok Cselekedetei 16:30-31: *És kihozván őket, monda: Uraim, mit kell nékem cselekednem, hogy idvezüljek? Azok pedig mondának: Higyj az Úr Jézus Krisztusban, és idvezülsz mind te, mind a te házadnépe!*

A 30. versben felteszi a kérdést: pontosan *mit kell nékem cselekednem, hogy idvezüljek?*

Amikor az apostol a 31. versben válaszol, az egyetlen feltétel az, hogy *Higyj az Úr Jézus Krisztusban*. Ha hisznek az Úr Jézusban, akkor üdvözülnek.

Ez csupán kettő a több mint kétszáz példából, ahol megadják az üdvösség feltételét, és az egyetlen említett feltétel a hit. Mivel az esetek nagy részében ez az egyetlen említett feltétel,

legyünk elővigyázatosak, mielőtt azt feltételeznénk, hogy a Biblia tanítása szerint az üdvösségnek egyéb feltétele is van.

C. A Messiás, mint helyettesítő

A megváltás megfelelő feltételét illetően a harmadik pont az, hogy ezt a hitet a Messiásba kell vetni, aki a bűn büntetésében helyettesített minket és megment minket a bűn büntetésétől. A megváltás nem azt jelenti csupán, hogy hiszünk Jesua létében. Még néhányan a legpogányabb ateisták közül is hiszik, hogy létezett egy názáreti Jesua nevű ember. Pusztán abban hinni, hogy Jesua létezett, hinni, hogy meghalt a kereszten, hinni, hogy feltámadt a halálból, senkit sem vált meg. Ehelyett a hívőnek a Messiásba kell vetnie hitét, aki bűnünk büntetésében helyettesít minket és megment attól.

Más szóval, az üdvösséghez a Messiásban kell bízni. Hinnünk kell, hogy ő végezte el a megváltás munkáját értünk. Az üdvösséghez nem csak azt kell hinnünk, hogy ő meghalt, hanem azt, hogy a mi bűneinkért halt meg. Ha valaki hiszi, hogy Jesua, a Messiás az ő bűneiért halt meg, ez azt feltételezi, hogy az egyén már megvallotta, hogy bűnös. Ha Jesua meghalt az ember bűneiért, ez nyilvánvalóan azt jelenti, hogy az ember bűnös. Tehát az egyénnek hinnie kell, hogy Jesua meghalt a bűneiért a helyettesítőjeként, eltemették, feltámadt, és így biztosította a megváltást. Így az ember Jesuában bízik az üdvösségéért.

Ez az üdvösség feltétele: a Messiásba vetett hit, aki az embert helyettesíti bűnei büntetésében, és megmenti őt attól.

D. A görög szavak

A negyedik pont, amit az üdvösség feltételével kapcsolatban meg kell vitatni, az a három görög szó, amit erre használnak.

1. Pistis

Az első görög szó a *pistis*, amit az Újszövetség 243 alkalommal használ. Négy kivételtől eltekintve mindig „hit” jelentéssel bír: Apostolok Cselekedetei 17:31, ahol a jelentése *bizonyosság*, II. Thesszalonika 2:13, ahol az angolban *hitvallás*nak fordították, Titus 2:10, ahol jelentése a *hűség*, és Zsidókhöz írt levél 10:39, ahol *hit*nek fordítják, bár bizonyos fordítások *hitvallás*nak említik. E négy kivétellel a *pistis* szó mindig a „hit” jelentéssel bír.

2. Pisteuo

A második kulcsfontosságú görög szó a *pisteuo*, amelyet a görög Újszövetség 246 alkalommal használ. Jelentése kilenc kivétellel mindig a „hinni”: egyszer *hívők*-nek fordították (Apostolok Cselekedetei 5:14); valamint nyolc alkalommal vagy *elkötelezett*-nek, vagy *rábízott*-nak fordítják (Lukács 16:11, János 2:24, Róma 3:2, I. Korinthus 9:17, Galátzia 2:7, I. Thesszalonika 2:4, Titus 1:3, I. Timóteus 1:11).

3. Peitho

A harmadik főbb görög szó a *peitho*, amelynek jelentése „egy dologba vetett hitre indítani”. Ezt a szót a görög Újszövetség ötvenszer használja, és kilenc különböző módon fordítják. Huszonkétszer *meggyőz*-nek, tízszer *bizalom*-nak, kilencszer *bizakodás*-nak, hétszer *engedelmesség*-nek, háromszor *hit*-nek, egyszer *biztosít*-nak, egyszer *megadás*-nak, egyszer

szabaddá tenni-nek, és egyszer *menetel*-nek. Ám a kilenc különböző fordítás ellenére a szótó eredeti jelentése ugyanaz marad: „egy dologba vetett hitre indítani”.

E három görög szó együttes alkalmazásával világosan meghatározhatjuk, hogy mi az üdvösség feltétele a hit vonatkozásában. Először is, azt jelenti, hogy „hinni”. Másodszor azt, hogy „meggyőződve lenni”. Harmadszor azt, hogy „bizalmat belehelyezni”. Negyedszer pedig azt, hogy „támaszkodni, bízni”. Ez a hit négy arca akkor, amikor az ember a hitét Jézusba, a Messiásba veti.

E. A szó használata

Az ötödik pont az üdvösség megfelelő feltételét illetően az öt értelmé, amelyben a hit szót használják. Először abban az értelemben használják, mint „az igazság felőli meggyőződést”. Másodszor a hit szót „bizalom” értelemben használják. Harmadszor „meggyőződés” értelmében, ami erősebb a pusztá véleménynél, bár gyengébb az eleve ismeretnél. Negyedszer a hit szót a „tényekre vagy ismeretre alapuló hitvallás” értelemben használják (Róma 10:14). S végül ötödször, a hitnek kell, hogy legyen tárgya. A hit tárgya Isten, a hit tartalma pedig a Messiás halála az ember bűneiért, az eltemetése, és a feltámadása.

F. Következtetés

Jelen tanulmány első részének befejezéseként elmondhatjuk, hogy az üdvösség egyetlen feltétele az a hit, hogy a Messiás meghalt az ember bűneiért, eltemették, feltámadt, és az üdvösséghez őbenne bízunk.

II. HAMIS ADALÉKOK AZ ÜDVÖSSÉGHEZ

Az üdvösség feltételére vonatkozó második főbb kategória azokat a hamis adalékokat tartalmazza, amelyek az egyháztörténelem során felmerültek. Öt hamis adalékot vizsgálunk meg.

A. Bűnbánat

A megváltáshoz kapcsolódó első hamis adalék a bűnbánat. Bizonyos csoportok szerint nem elegendő csupán a Messiásban hinni és őbenne bízni az üdvösségre, hanem bűnbánatot is kell tartani. Rendszerint a bűnbánat alatt azt értik, hogy az egyénnek „igazán sajnálnia kell, hogy vétkezett.”

1. A szó téves használata

Először is, a bűnbánat jelentése „meggondolni magunkat”. Ennyit jelent a bibliai megbánás. A bűnbánat nem azt jelenti, hogy „sajnáljuk, hogy vétkeztünk”. A bűnbánatra használt görög szó jelentése egyszerűen ennyi: „meggondolni magunkat”.

A második dolog a bűnbánattal kapcsolatban az, hogy amikor a hitre használják rokon értelmű szóként, akkor valóban a megváltás feltételét jelenti. Például, az egyénnek valóban meg kell gondolnia magát a Messiás kilétét illetően ahhoz, hogy üdvözülhessen. Amennyiben a bűnbánatot a hit szinonímájaként értjük, akkor a bűnbánat valóban szükséges az üdvösséghez.

A harmadik dolog a „bűnbánattal” kapcsolatban az, hogy hamis adalékká válik akkor, ha a szó „sajnálát” értelmében használják. Ha valaki a bűnbánat alatt „sajnálatot” ért, és emiatt az egyénnek sajnálatot kell éreznie az elkövetett vétkeiért ahhoz, hogy üdvözülhessen, akkor ez az üdvösséghez adott hamis adalék.

Negyedszer, ha bűnbánatra lenne szükség abban az értelemben, hogy az egyén sajnálja a vétkét, akkor az üdvösség valójában két dolgot jelent. Először is azt, hogy az üdvösséget a cselekedetek alapjaira helyezzük, másodsor pedig azt, hogy az üdvösség érzésekre alapozódik, nem pedig az Írás tényeire és ígéreteire.

Az ötödik, az üdvösségben a bűnbánat soha nem választható el a hittől.

A megváltás feltételeként a hit szó hozzávetőlegesen kétszáz alkalommal van jelen, míg a hit szinonimájaként használt bűnbánat szó mintegy harmincöt alkalommal. A bűnbánat csakis és kizárólag a hitre használt szinonima formájában lehet az üdvösség feltétele. Amikor azonban a bűnbánatot az „egyén vétkei fölött érzett sajnálatnak” definiálják, akkor az hamis adalék.

2. A szó újszövetségi használata

Az Újszövetség négyféleképpen használja a „bűnbánat” szót. Elsőként, a hit szinonimájaként, és pontosan a Jesuába, a Megváltóba vetett hitet jelenti. Az ember meggondolja magát, és hisz Benne (Lukács 24:47, Apostolok Cselekedetei 17:30, Róma 2:4, II. Timóteus 2:25, II. Péter 3:9).

A bűnbánat második használata arra vonatkozik, amikor az ember bármi felől meggondolja magát. Ugyanakkor soha nem a sajnálkozásról szól. A bűnbánattal együtt járhat a szomorúság, ám maga a szó nem jelent „sajnálatot”. Egyszerűen azt jelenti, hogy „meggondoljuk magunkat” (Apostolok Cselekedetei 8:22, 11:18, 20:21, 26:20, Zsidókhoz írt levél 6:1,6, 12:17, Jelenések 9:20).

A „bűnbánat” szó harmadik használata Izraelre vonatkozik, amikor arról beszél, hogy Izraelnek bűnbánatot kell tartania, vagyis Izraelnek meg kell gondolnia magát Jézus felől. A szó jelentése itt is pusztán az, hogy „meggondolni magunkat a Messiás kilétét illetően” (Apostolok Cselekedetei 2:38, 3:19, 5:31).

János keresztségére vonatkozik a bűnbánat negyedik használata, amelyet a bűnbánat keresztségének is hívnak. Ebben az értelemben ez Isten Izraellel kötött szövetségi kapcsolatának része (Apostolok Cselekedetei 13:24, 19:4).

Tehát a bűnbánattal kapcsolatban két dolgot kell megjegyeznünk. Ha a bűnbánatot a Messiásban való hit szinonimájaként használják, ahogyan a Biblia használja, akkor és csakis akkor feltétele a megváltásnak. Ha azonban, ahogyan bizonyos csoportok használják, a bűnbánat azt jelenti, hogy „az egyén sajnálatot érez a bűnei miatt”, akkor a megváltás hamis adalékká válik.

B. A Messiás megvallása

Az üdvösség második hamis adalékát a „Messiás megvallása”-ként ismerjük. Ez akkor válik hamis adalékká, amikor azt állítják bizonyos körökben, hogy az üdvösséghez nyilvánosan vallást kell tenni a Messiásról.

1. A tanítás alapja

Ezt a tanítást két részre alapozzák.

Először is, Máté 10:32-re: *Valaki azért vallást tesz én rólam az emberek előtt, én is vallást teszek arról az én mennyei Atyám előtt.*

A második rész Róma 10:9-10: *Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta őt a halálból, megtartatol. Mert szívvel hiszünk az igazságra, szájjal teszünk pedig vallást az idvességre.*

Az Írás ezen két részére alapozva bizonyos csoportok hamis adalékot adtak az üdvösséghez, és azt tanítják, hogy a megtéréshez nyilvános, szóbeli megvallást kell tenni.

A válasz az, hogy mindkét fenti írásrészben a megvallás nem különálló cselekedet a hittől. Máté 10:32 esetében a szövegkörnyezet Izraellel foglalkozik, akik elutasították a Messiást, így azoknak a zsidóknak, akik el szeretnék nyerni az üdvösséget, vallást kell tenniük a Messiásról, vagyis meg kell *vallaniuk*, hogy Jesua a Messiás. Ebben az esetben azonban a „megvallás” szó csupán a hitbeli tett része, semmiképp sem különálló tett.

Róma 10:9-10 esetében pedig Pál az „inverzióknak” nevezett zsidó költészeti formát használta. Pál felváltva használja a „megvallás” és a „hit” szót azért, hogy megmutassa: a két kifejezést rokon értelmű szóként használja. A 9. versben például először a megvallásról beszél: *szájjal* vallást teszünk az Úr Jézusról, majd másodszor: a szívünkben hisszük, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból. A 9. versben tehát a megvallást a hit követte. A 10. versben aztán megfordította a kifejezéseket. A 10. versben először a hitről beszélt: *mert szívvel hiszünk az igazságra*, majd a megvallásról beszél: *szájjal teszünk pedig vallást az idvességre*.

A megvallásnak és hitnek ez a kétféle szórendje, s a két kifejezés felcserélhetősége azt mutatja, hogy Pál rokon értelmű szavakként használta őket. A megvallás ebben a versben egyenértékű azzal, hogy az Úr nevét hívjuk segítségül. Az Úr nevét segítségül hívni azt jelenti, hogy hitet gyakorlunk benne. A megvallás nem a hittől különálló cselekedet.

2. Mi a probléma ezzel a tanítással?

Három probléma van a megvallást az üdvösség feltételévé tévő hamis adalékkal.

Az első probléma az, hogy e két vers kivételével a megvallás minden más részből hiányzik, amely az üdvösség feltételéről szól. A többi, több mint kétszáz esetben, ahol az üdvösség feltételéről írnak, a megvallás egyetlen egyszer sem szerepel. Még ebben a két esetben is a megvallást rokon értelmű szóként használja a Messiásba vetett hittel.

A második probléma az, hogy amennyiben nyilvános vallástétel szükségeltetik az üdvösséghez, akkor az üdvösség cselekedeteken alapszik. A megváltás cselekedetekre alapozódna akkor, ha az embernek valóban nyilvánosan vallást kellene tennie a Messiásról. A harmadik, sok ember számára a körülményeik eleve kizárják annak lehetőségét, hogy nyilvánosan vallást tegyenek. Sokan egyszerűen úgy térnek meg, hogy elolvasnak egy evangéliumi szórólapot vagy olvassák az Újszövetséget. Hisznek Jusuában, a Messiásban és valóban megtapasztalják az üdvösséget anélkül, hogy lehetőségük lenne bármilyen nyilvános megvallásra az adott pillanatban.

A nyilvános megvallás nem része az üdvösségnek, és azok, akik ezt tanítják, hamis adalékot adnak az üdvösség feltételéhez.

C. A bűnök megvallása

A harmadik hamis adalék a bűnök megvallása.

1. A tanítás alapja

Itt az I. János 1:9 verset használják: *Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól.*

Néha az emberek arra használják ezt a verset, hogy az üdvösség feltételévé tegyék, hiszen az embernek meg kell vallani a bűneit, mielőtt megtérhet.

2. Mi a probléma ezzel a tanítással?

Mindenekelőtt I. János 1:9 nem az üdvösségről szóló vers. Az író valójában a már hívőkhöz ír, akik már megváltottak. Figyeljük meg a személyes névmásra utaló végződést: *ha megvalljuk bűneinket.* A mi és miénk névmásokra utaló végződések magukban foglalják János apostolt és az olvasóit is. János és az olvasói azonban már megtértek. Ez a vers nem az üdvösségről, hanem a hívők által elkövetett bűnökről szól.

Másodszor, amennyiben a bűnök megvallása szükségszerű lenne az üdvösség feltételéhez, hány ember emlékezne minden egyes bűnre, amit elkövetett? Szó szerint lehetetlen lenne minden egyes bűnre emlékezni, amit elkövettünk. Amennyiben ez a feltétel igaz lenne, az azt jelentené, hogy hacsak az ember nem vall meg minden egyes bűnt, amit valaha is elkövetett, akkor nem lehet megváltva! Mivel ez lehetetlen, senki sem reménykedhetne az üdvösségben.

A bűn megvallása a harmadik hamis adalék az üdvösség feltételéhez.

D. Esedezni kell Istenhez az üdvösségért

A negyedik hamis adalék szerint, amit egyesek tanítanak az embernek esedeznie kell Istenhez, hogy megváltson, különben nem lesz megváltva. Az itt ábrázolt kép szerint Isten némileg vonakodik attól, hogy üdvösséget adjon, és ezért kell esedezni, hogy az ember üdvösséget nyerjen.

1. A tanítás alapja

Két fő részt használnak ennek tanítására. Az első Ézsaiás 55:6 *Keressétek az Urat, a míg megtalálható, hívjátok őt segítségül, a míg közel van.*

Az itt szereplő intést: *Keressétek Jehovát,* úgy magyarázzák, hogy „esedeztetek Istenhez, hogy megváltson”. Bár az itt szereplő intés az, hogy keressék az Urat, figyelmen kívül hagyják azt aényt, hogy Róma 3:11 tanítása szerint senki sem keresi Istent magától. Ha ez az üdvösség feltétele lenne, az azt jelentené, hogy soha senki sem térne meg, hiszen magától senki sem keresné Istent!

A másik írásrész a Lukács 18:13, ami arról szól, hogy imádkozzunk az üdvösségért. Itt azt hagyják figyelmen kívül, hogy ez a rész igazából nem mondja azt, hogy az embernek esedeznie kell Istenhez az üdvösségért, és azt sem tanítja, hogy az embernek folyamatosan keresnie kell Istent, amíg meg nem találja. Ez a rész a hívő imaéletéről szól, nem az üdvösségről. Lukács 19:10 szerint a Messiás az, aki valójában keresi az embereket.

2. Mi a probléma ezzel a tanítással?

A probléma ezzel a tanítással az, hogy a több mint kétszáz hely közül, amely az üdvösség feltételéről beszél, egy sem szól arról, hogy esedeznünk kellene Istenhez az üdvösségért. Soha nem írja azt, hogy esedezni kellene, keresni Istent és imádkozni Istenhez, mielőtt Isten megvált. Ráadásul ez cselekedet általi üdvösség lenne. Az üdvösség kifejezetten kegyelemből,

hit által történik. Az Isten által felajánlott üdvösséget egyszerűen hit által lehet elfogadni, nem kell esedezni, hogy megváltson. Isten nagyon is hajlandó megtenni ezt. Ha először esedezni kellene Istenhez, akkor az üdvösség cselekedetéből lenne.

E. Alávetettség a Messiás uralmának

Az ötödik hamis adalék az üdvösséghez az, hogy mielőtt valaki megtérne, alá kell vetnie magát a Messiás uralmának. Ez a nézőpont azt állítja, hogy nem elég elfogadni Jesuát Megváltónak vagy Messiásnak, hanem az élete Urának is el kell fogadnia, s csak akkor lehet igazán megváltva.

1. A tanítás alapja

A Róma 12:1-2 versekhez hasonló részeket használnak érvelésként. Ez a rész azonban nem az üdvösség feltételéről szól, hanem arról, ami a megváltást követi. A Róma 12:1-2 valójában nagyon is jó érv ezzel az „uralom megváltásnak” nevezett hamis tanítással szemben. Pál azoknak ír, akik már megtértek. Megváltásuk fényében Pál arra kéri őket, hogy tegyék a Messiást az életük Urává azáltal, hogy odaszánják a testüket. Az embernek csakis azután kell a Messiást élete Urává tennie, miután megtér. Ez nem az üdvösség feltétele, sokkal inkább a tanítványság feltétele.

A másik rész, amit érvként használnak, a Róma 10:9, ami arról szól, hogy *Jézust Urunknak* valljuk meg. A szövegösszefüggésben Pál nem arról beszél, hogy a Messiásnak kell „uralkodnia életünk minden egyes részlete fölött”. Az *Úr* szót itt az ószövetségi Jehova értelemben használja. Kizárólag Isten válthat meg, és Jézus uralmának arra a részére van szükség az üdvösséghez, amely az ő megváltó uralma. Nem kell ahhoz életünk Uraként elfogadnunk őt, hogy üdvözülhessünk, de Jesuának Úrnak kell lennie ahhoz, hogy képes legyen megváltani. A Messiásnak abban az értelemben kell Úrnak lennie, ahogyan Jehova a Megváltó. Róma 10:9 nem azt tanítja, hogy az embernek a Messiást kell élete Urává tennie, hanem azt, hogy a Messiásnak Úrnak kell lennie ahhoz, hogy Megváltó lehessen. Ahhoz, hogy üdvözülhessünk, egyszerűen csak hinnünk kell azt, hogy az Úr Jézus meghalt a bűneinkért, eltemették, és feltámadt. Benne kell bízunk az üdvösséghez, ám ahhoz, hogy bárkit is megválthasson, Úrnak (Jehovának) kell lennie. Az üdvösség e hamis adalékával ellentétben az üdvösség után válik életünk Urává, amikor a hívó a Messiásnak ajánlja testét állandó használatra (Róma 12:1-2).

2. Mi a probléma ezzel a tanítással?

Amikor a Biblia arról beszél, hogy a Messiás megváltó Úr, akkor nem a hívó életében gyakorolt személyes uralmára gondol. Apostolok Cselekedetei 10:14 például kijelenti: *Péter pedig monda: Semmiképpen sem, Uram; mert sohasem ettem semmi közönségest, vagy tisztátalant.*

Ebben a versben Péter *Úrnak* nevezi Jézust, s mégis azt mondja neki, hogy *semmiképpen sem, Uram*. Majd Péter folytatja az Úr megfeddését. Valójában az ember elfogadhatja a Messiás uralmát, ahogyan Péter is, s máris pont az ellenkezőjét teheti annak, amit Ura parancsol. Apostolok Cselekedetei 19:8-19 is ugyanerre az elvre mutat rá.

Az ötödik hamis adalék, tehát a Messiás uralmának való alárendelés vagy az uralom-megváltás bibliailag érvénytelen.

F. Kereszttség

„Szükséges-e a kereszttség az üdvösséghez?” A tanulmány ezen részében ezt a témát röviden, három részben tárgyaljuk azoknak a részeknek a fényében, amit arra használnak, hogy a kereszttség szükségességét tanítsák az üdvösséghez.

1. Márk 16:15-16

Az első megvizsgálandó rész Márk 16:15-16. Ez a rész nem azt állítja, hogy amennyiben valaki nincs megkeresztelve, akkor elveszett. Tehát annak tagadását nem mondja. Egyszerűen csak azt mondja, hogy higgy és keresztelkedj meg. Azokban az időkben az üdvösséget azonnal követte a kereszttség. Ráadásul ez a rész nem is található meg Márk evangéliumának legősibb és legjobb görög kézírataiban.

2. Apostolok Cselekedetei 2:38

A második rész Apostolok Cselekedetei 2:38 szerint *Térjete meg és keresztelkedj meg mindnyájan... a bűnöknek bocsánatára.* Az itt szereplő görög szó az *eis* (magyarban bocsánatára), amely azt is jelentheti, hogy „miatt” vagy „valaminek a következtében”, csakúgy, mint Máté 12:41-ben. Ezért Apostolok Cselekedetei 2:38 egyszerűen csak azt mondja, hogy: „térjete meg és keresztelkedjete meg a bűnök bocsánata alapján”, vagy „mivel üdvözültete, keresztelkedjete is meg”.

3. Apostolok Cselekedetei 22:16

Az utolsó rész Apostolok Cselekedetei 22:16, ami a görög szövegben két felszólító módot és két melléknévi igenevet tartalmaz, és szó szerint így hangzik: „kelj fel, miután megkeresztelkedtél és mosd le a te bűneidet, miután segítségül hívtad az Úrnak nevét”. Ez a vers azt állítja, hogy a megkeresztelkedést követi a felkelés, csakúgy, ahogyan a bűnök bocsánata követi az Úr nevének segítségül hívását. A vers két részét különálló részekként kell kezelni. Ahogy az Úr nevének segítségül hívása után az ember üdvözül, az üdvösséget követően az embernek *fel kell kelnie, miután megkeresztelkedett.*

A kereszttség hamis adalék az üdvösség feltételéhez.